

Четврта радионица Трагови које остављамо на интернету

Циљеви радионице:

Упознавање са основним појмовима дигиталне форензике.
Разумевање последица остављања личних података на мрежи.

Циљне групе: наставници/е, ученици/е и родитељи

Материјал за рад: велики папири (за сваку групу по један), папири А4 формата за сваког/у учесника/цу

Трајање: око 90 минута (два школска часа)

Активност 1: Остављање „трагова у простору“

Водитељ/ка дели учеснике/це у мање групе (4–5 особа). Свакој групи даје по један папир (најбоље је користити велике папире) и даје инструкцију да се учесници/е, на папиру који је испред њих, истовремено представе онако како желе (симболом, сликом, цртежом, речју). Учесници/е имају 2 минута да смисле како ће представити себе, а затим започињу рад.

Када заврше, водитељ/ка подсећа да су сви учесници/е управо оставили/е траг у реалном простору. Позива их да разговарају о томе колики је чији цртеж, где се налази на папиру, да ли су једни другима „улазили“ у простор док су цртали/е и како су то решавали/е.

Водитељ/ка потом позива учеснике/це да размисле о томе какав и колики траг за собом остављају у дигиталном свету, што представља увод за наредну активност.

Активност 2: Упознавање са појмовима у вези са дигиталном форензиком

Водитељ/ка позива учеснике/це да на папиру напишу на које све начине и колико пута у току једног дана остављају трагове у дигиталном простору.³⁰ Учесници/е читају оно што су записали/е, а водитељ/ка записује на великом папиру примере дигиталних трагова. Након овога следи сумирање и навођење заједничких трагова које најчешће остављамо када користимо дигиталне уређаје.

Водитељ/ка подстиче учеснике/це да размисле и наведу разлике између трагова које остављамо у реалном и виртуелном свету.

³⁰ То могу да ураде на следећи начин: http://www.kidsmart.org.uk/downloads/digital_footprints.pdf

Водитељ/ка са учесницима/ама дискутује о могућностима брисања података о себи након што су оставили дигитални траг (нпр. дефрагментацијом и форматирањем диска). Најчешће одговоре учесника/ца ће прокоментарисати и објаснити да и, поред тога што су подаци обрисани, они остају записани на диску (упркос мишљењу већине да ће све бити обрисано након што обришемо историју прегледа на нашем рачунару или након што се одјавимо са мреже или обришемо профил), односно да „clear history” не значи обавезно и трајно брисање података итд.

Водитељ/ка објашњава учесницима/ама важност чувања података у случајевима дигиталног насиља, јер се подаци добијени дигиталном форензиком могу користити као судски доказ. Објашњава им на који начин форензика може учествовати у полицијској истрази: на пример, у доказном поступку у случају педофилије или порнографије, довољно је пронаћи неколико слика на компромитованом рачунару, или, ако у неком поступку желите доказати да се две особе познају, не морате пронаћи обимну документацију о томе, већ је довољно пронаћи на диску њихова имена, број телефона или имејл.

Активност 3: Сумирање

Водитељ/ка истиче да увек имамо на уму да је виртуелни свет подједнако ризичан као и реални свет, да виртуелни свет дужне памти трагове које остављамо те је зато у њему и уведено право на заборав.